

Hva er biopati?

Biopati er en kombinasjon av klassisk naturmedisin og vestlig medisin, og henter det beste fra både østlig og vestlig kunnskap. Dette beskrives gjerne som biopatens 4 pilarer.

Den første pilaren

Biopati består først og fremst av en solid teori om hvordan sykdommer utvikles. Dette baserer seg på prinsipper innen tradisjonell kinesisk medisin, homotoxologiens faselære og Enderleins teori om hvordan mikroorganismer kan påvirke helsen vår enten i en positiv eller negativ retning. Biopati baserer seg på den oppfatningen at mennesker ikke *får* sykdommer tilfeldig, men utvikler disse via en kombinasjon mellom arvelig disposisjon og påførte belastninger.

Kropp og psyke har fra naturens side, en sterk evne til å opprettholde sunnhet, dette kalles homøostase (likevekt). Via diverse belastninger kan denne homøostasen brytes. Dette skjer ikke tilfeldig, da kroppen har flere barrierer for å beskytte seg. Alt ettersom hvilke symptomer man har, kan man *lese* hvilke barrierer som har blitt belastet. Kroppen har fra 6 – 7 faser den gjennomløper i sitt forsøk på å beskytte seg fra ytre og indre belastninger. Den teoretiske bakgrunnen for hvorfor sykdommer oppstår og etter hvilket mønster de utvikler seg, er *den første pilaren*.

Den andre pilaren

Innen biopati mener man at en av de viktigste årsakene til sykdom finnes i forholdet mellom menneskekroppen og alle dens mikroorganismer. Vi har 10 ganger så mange bakterier i kroppen enn vi har celler. Mesteparten av disse er livsviktig for vår overlevelse, som for eksempel den vennligsinnede bakteriefloraen i tynntarmen. Vi er avhengig av disse bakteriene for nesten alle prosesser i kroppen.

Nyere forskning (<http://www.forskning.no/artikler/2010/mai/251047>) avdekker at vi deler proteinstoffer med bakterier på cellenivå. Vi lever i et gjensidig forhold med disse mikrobene. De hjelper til med grunnleggende prosesser i kroppen vår, og til gjengjeld gir vi disse våre samboere kost og losji. Dette kalles *symbiose*.

Det er dog en liten hake ved dette forholdet. Våre symbiotiske bakterier er veldig avhengig av et indre stabilt kjemisk miljø for å utføre alle sine viktige oppgaver. Om vi lever på en slik måte at kroppens indre miljø blir forurenset, blir dette truende for de mikroorganismene som vi i utgangspunktet er så avhengig av. Men bakterier har den fantastiske egenskapen at de kan mutere (forandre form) slik at de overlever i et mer forgiftet miljø. De kan låne egenskaper av hverandre slik at de overlever. Dette på sin side endrer deres egenskaper slik at de ikke lenger kan gjøre deres opprinnelige oppgaver.

Mikroorganismer har ved behov evnen til å forandre seg og bli sykdomsfremkallende. De kan gå fra å være venner til å bli fiender. En flere tusen år lang avtale blir brutt, og det oppstår dysbiose – et forhold som resulter i krig mellom kropp og mikrober.

Kunnskapen om hvordan og hvorfor mikroorganismer kan forårsake kroniske degenerative sykdommer kalles immunterapi eller symbioseterapi, og er *den andre pilaren* innen biopati. Immunterapien består av forskjellige isopatiske produkter som påvirker de forskjellige mikroorganismene direkte. For varige resultater må også selve miljøet i kroppen forandres, da mikroorganismene påvirkes direkte av dette. Kost og ernæring er viktig for å gjøre dette.

Den tredje pilaren

Allerede for over 2000 år siden uttalte Hippokrates: *Roten til de fleste sykdommer sitter i fordøyelsen*. Det var også han som sa: *La maten være din medisin, og medisinen din mat*. Hvis vi kun tar for oss disse to utsagn, og behandler menneskers fordøyelse, samt retter på kostholdet – ja, da er vi langt på helbredelsens vei. Fordøyelsens rolle for helsen blir spesielt klar når man ser hvilken stor betydning mikroorganismer har for hele tarmsystemet. Forskjellige typer mikroorganismer krever nemlig forskjellig miljø for sin vekst og utvikling. Ønsker man å skape gode forhold for de snille bakteriene, må det avspeiles i det vi putter i oss. Men en ting er hva vi spiser, en annen hva vi fordøyer. Kost og ernæring må altså Hvordan mat som passer til hver person, blir ikke bare valgt ut fra innhold, men også fra matens egenskaper og karakter i henhold til kinesisk medisin. Kost og ernæring er biopatens tredje pilar.

Den fjerde pilaren

Når gamle infeksjonsfokus og toksiner fra vev renses ut, trenger man som regel å understøtte avgiftningsorganene. Hos hver enkelt klient kan man finne individuelle ubalanser. Jo mer kronisk en lidelse er, jo flere an kroppens avgiftningsorganer og regulasjonsmekanismer fungerer dårlig. Depoter av toksiner og syreopphopning blir lagret i kroppens vev. Før regenerering kan skje, må kroppen bli kvitt toksiner og stoffer som belaster organismens funksjoner. Dette gjøres med urtemedisin. Innen faget lærer studentene hvordan lage egne resepter basert på individuelle behov, om interaksjoner mellom urter og legemidler, samt eventuelle diverse

Helheten er mer enn summen av delene

I et byggverk vil de fire pilarene forene gulv og tak - og gjøre huset til noe som er mer enn dets enkle bestanddeler. De enkle bestanddeler har liten funksjon før de settes sammen til en funksjonell helhet. Slik er det også med de enkle deler som biopatien består av. Det er når de settes sammen at de får en effektiv funksjon med innvirkning på helsen. Grunnen er at mennesket fra naturens side aldri fungerer som en kropp med enkeltdeler, men som en sammensatt funksjonell helhet. Når du gjør forandringer innen for eksempel tarmenes bakteriesammensetning, må samtidig det ekstracellulære miljøet i kroppen forandres, organene som styrer avgiftnings og regulasjon stimuleres, og tilskudd som gir kroppen det verktøyet den trenger til og utføre disse oppgavene gjøres tilgjengelig.

Biopatisk strategi

Noe av det viktigste ved biopati, er evnen til å forene de forskjellige pilarene i et behandlingsoppsett. I faget *biopatisk strategi* sammenfattes kunnskapen slik at vi kan behandle hele mennesket. Ved en nøye oppsatt anamnese vil en biopat kunne stadfeste en klients adaptasjonsfase, eventuelle infeksjonsfokus og hvilke elementer/organer som trenges og stimuleres.

Først når alle disse punkter er belyst, kan en biopat begynne å utforme en behandlingsprotokoll. Behandlingsprotokollen skal settes opp etter en nøye strategi i henhold til hvordan kroppen lettest regenereres. Man behandler etter et system hvor det som lettes lar seg sette i balanse og som har dypest effekt på flest av kroppens systemer, kommer først. Dette læres innen biopatisk strategi, og kan kalles selve basen i biopati.

Analysemetoder

For å finne mest mulig ut om en klients helsetilstand, er det til stor hjelp med diverse analysemetoder som belyser de ubalanser som har ført til de symptomer som klienten lider av. Symptomene i seg selv er ofte ikke nok for å avdekke de underliggende årsaker. Analysemetodene irisanalyse, tungeanalyse og mørkefeltmikroskopi er alle metoder som belyser dypere årsaker til diverse symptomer. Det er viktig, når man tenker og behandler etter naturmedisinske prinsipper, at man anvender naturmedisinske analysemetoder, da de *snakker samme språk*. Det er for eksempel ikke mulig, ut fra en vanlig blodprøve tatt hos lege, og vite hvilken adaptasjonsfase en klient befinner seg i, men ved en irisanalyse, eller ved mørkefeltmikroskopi vil dette tre klarere frem.

Praksis

Gjennom hele utdanningen får studentene være med på praksis innen faget. I begynnelsen som observatører, så i grupper med medstudenter og lærer. Siste halve året av utdanningen utfører studentene selv praksis med klienter, under observasjon av lærer/hjelpelærer. Innen faget VEKS undervises det i regler for journalskriving, pasientbehandling, medisinsk etikk m.m.